

همه آدم‌ها، فقط یک‌بار فرصت زندگی دارند و برای همین سعی می‌کنند به بهترین شکل از آن استفاده کنند اما برای بعضی افراد مثل قاتلان، داستان بسیار متفاوت است. برخی قاتلان به عمد مرتکب جنایت می‌شوند و اولیای دم براساس قانون این حق رای چوبه دار قصاص کرده یا از حق خود گذشت کنند که بعضی از خانواده‌های مقتولان ترجیح می‌دهند به جای انتقام؛ مسیر کنند. اولیای دم را کسی جز اولیای دم درک نمی‌کند. قصاص، حقی است که خدا به خانواده مقتول داده و آنها اگر بر اجرای می‌کنند، فقط حق‌شان را می‌خواهند. قصاص را راهی می‌دانند برای جلوگیری از تکرار و شیوع قتل که خشن‌ترین جرائم است. اما از این فرصت طلایی استفاده کرده و قدم در راه درست زندگی می‌گذارند اما برخی هم بی‌توجه به این که تنها یک قدم با ، پس از آزادی دوباره مرتکب قتل می‌شوند و جان می‌گیرند. مسیری که این‌بار ممکن است به اجرای حکم قصاص ختم شود. بدون برنامه شاهد بخشش هستیم. انگیزه قتل‌ها، گاهی اوقات ناآگاهی، لجبازی و بی‌تجربگی است یا هرچیزی غیر از سودنیت که از یک انسان، قاتل می‌سازد. گاهی نیز بعضی‌ها تحت تأثیر غلیان احساسات قرار می‌گیرند و چون نمی‌توانند منطقی فکر کنند مقتول می‌آلایند، مثل بیشتر کسانی که می‌گویند قصد دفاع از جان یا آبروی خویش را در برابر مقتول داشته‌اند و نوع روی آن می‌گذارد. یک گروه دیگر از قاتلان نیز هستند که گرچه مرتکب قتل‌شده و جان‌انسانی را گرفته‌اند، ارتباط خاص روانی قاضی نمی‌تواند حکم قصاص صادر کند. در چنین حالتی روانپزشکان و روان‌شناسان وارد می‌شوند و وضعیت سلامت روحی و روانی قاتل به این نتیجه می‌رسند که آیا او در سلامت کامل عقلی و روانی تمارش می‌کند یا واقعا حالت جنون به او دست داده و شرایط روانی مساعدی ندارد. سپس قاضی آج آزمایش‌ها و بررسی‌های در مورد قاتلان مجنون حکم صادر می‌کند. این هفته سراغ این دست از یک‌بار رهایی از چوبه دار درس عبرت نگرفتند و با جنایت خود باعث تردید دیگر اولیای دم برای

مخت جنت

شاه‌گاه ششم اسفندماه سال ۱۳۹۷، مأموران کلانتری ۱۳۱ شهرری در پارک شهید جهان‌آرا با جسد پسر ۲۵ ساله‌ای به نام کامیار مواجه شدند که با ضربه چاقو به گردن و کمر به قتل رسیده بود. مقتول پس از درگیری با یکی از دوستانش به نام هرمز، با ضربات مرگبار چاقوی او کشته شد. قاتل متهم سابقه‌داری بود که چندسال قبل هم در درگیری دیگر، فردی را به قتل رسانده اما با گذشت چند سال موفق شد از اولیای دم رضایت بگیرد و از زندان آزاد شود. او بعد از آزادی در جریان نزاع، دوست صمیمی خود را به قتل رساند. متهم با اعتراف به قتل گفت: «با مقتول هشت سال دوست بودم و به او مقداری پول قرض دادم. مدتی بعد دستم خالی شد و از کامیار خواستم پول را پس بدهد اما او امروز و فردا می‌کرد. با کامیار در همان پاتوق همیشگی قرار گذاشتم و طلبم را خواستم اما او عصبانی شد و با چاقو به دستم ضربه‌ای زد و من هم با چاقوی خودم دو ضربه به گردن و کمرش زدم. با افتادن کامیار از صحنه جنایت گریختم اما پلیس شش ماه بعد از جنایت ردم را زد.»

عصر روز جمعه سی ام تیرماه سال ۱۴۰۲ شهروندان اصفهانی در تماس با کلانتری ۲۸ این شهر از پیدا شدن جسدی در خیابان باغ فردوس خبر دادند. دقایقی بعد پلیس با پیکر بی جان مردی که بر اثر اصابت گلوله جانش را از دست داده بود، مواجه شد. تحقیق از شهروندان نخستین سرخن ها را در اختیار کارآگاهان جنایی قرار داد و به گفته آنها راننده خودرویی با مقتول درگیر شده و با شلیک گلوله او را به قتل رسانده بود. در همان بررسی های اولیه مشخص شد قاتل فرد سابقه داری است که یک بار در سال ۱۳۸۸ در درگیری با چند نفر از دوستانش، یکی از آنها را با جاقو به قتل رسانده بود. او با این که به قصاص محکوم شده بود اما با رضایت اولیای دم از زندان آزاد شده و حالا دومین جنایت خود را رقم زده بود. پلیس مخفیگاه وی را درآمل شناسایی کرد و متهم در اعترافات خود گفت: «روز حادثه در حال مسافركشی بودم که به خاطر بوق های پشت سرهم یک راننده به او فحاشی کردم و او نیز با من درگیر شد. بعد از پیاده شدن از ماشین، او با چوبدستی به من حمله کرد و من نیز با کلتی که همراهم بود، به او شلیک کردم اما سه روز بعد توسط پلیس دستگیر شدم.»

۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۶ وقوع یک درگیری منجر به جرح در پارک الهادی بهاران به پلیس پایتخت گزارش شد. با حضور پلیس در محل مشخص شد مرد جوانی در درگیری با مردی دیگر از ناحیه سر آسیب دیده و ضارب از محل فرار کرده است. دو روز بعد مرد مجروح به دلیل شدت جراحت جانش را از دست داد. متهم توسط مأموران کلانتری ۱۶۱ ایبورد بازداشت شد و در اظهاراتش به بازپرس ویژه قتل پایتخت گفت: «۱۲ سال قبل بر سر قمار مرتکب قتل شدم و برادرم با پرداخت ۳۰۰ میلیون تومان رضایت اولیایم مقتول را جلب کرد و حدود ۹ ماه قبل، از زندان آزاد شدم. در دومین جنایتم، روز وقوع حادثه در مسیر BRT، اتوبوس به یکی از دوستانم برخورد کرد و یکدفعه دیدم فردی درحال خالی کردن جیب دوستم است که با او درگیر شدم و او با چاقو دستانم را زخمی کرد، من نیز یک چوب از داخل پارک برداشتم و به سر او زدم و فرار کردم اما فهمیدم کشته شده است.»

۱۲ شهریور ۱۳۹۵، چند مرد جوان در میدان حسن‌زاده شهری با هم درگیر شدند و یکی از آنها در این درگیری به قتل رسید. این دومین جنایت این قاتل ۲۸ ساله بود. او در جنایت اول خود در سال ۱۳۸۶ در یک درگیری با چاقو مرتکب قتل عمد شده و حکم قصاصش صادر شد اما با گذشت شش سال و پرداخت دیه، اولیای دم اعلام رضایت کردند اما عاملی نشد مسیر درست زندگی را انتخاب کند و جنایت دوم خود را در شهری رقم زد. قاتل پس از دستگیری به قتل اعتراف کرد و در دادگاه گفت: «از مدت‌ها قبل، چند نفر از بچه‌های محل سر یک گوشی با هم اختلاف پیدا کرده بودند. روز حادثه می‌خواستیم آنها را آشتی بدهم و برای همین در میدان حسن‌زاده با هم قرار گذاشتیم. ساعت دو نیمه‌شب، به آنجا رسیدیم و همه چیز با خوبی و خوشی تمام شد اما ناگهان مقتول سر رسید و فکر کرد درگیری درست کرده‌ام. او با فحاشی و با باتوم فنی به ستم حمله‌ور شد. همیشه یک چاقو داشتم که برای مصرف خشیش از آن استفاده می‌کردم. با همان ضربه‌ای به شکم مقتول زدم. او بیهوش را رها کرد و سوار موتورش شد اما ۲۰ متر پایین‌تر روی زمین افتاد. بچه‌ها او را به بیمارستان بردند اما فوت شد.» قاتل این بار هم از اولیای دم دومین مقتول خود درخواست بخشش کرد.